

“هو العليم”

سخن سردبیر:

توانمندسازی روانی اولیا و مربیان کودکان استثنایی

بدون تردید از جمله مهم‌ترین مؤلفه‌های توانمندسازی والدین و معلمان کودکان استثنایی توانمندسازی و تقویت نشاط روانی ایشان است. کودکان و نوجوانان استثنایی دوست دارند همواره والدین و مربیان ایشان از چهره گشاده، نگاه امیدبخش و تبسم و دل‌آرامی برخوردار باشند. درواقع، این حق طبیعی و از حقوق عاطفی کودکان و نوجوانان است که اولیا و مربیان ایشان همیشه گشاده‌رو، مهربان، عاطفی و منطقی باشند.

با عنایت به آن که لازمه کوتاه نمودن فاصله بین توان بالقوه و توانمندی‌های بالفعل در کودکان استثنایی به‌ویژه کودکان و نوجوانان آهسته‌گام در گرو تقویت نگرش‌های مثبت و انگیزه‌های تلاش ایشان می‌باشد، بالطبع محقق شدن این مهم عمدتاً در چگونگی تعامل متقابل کودکان استثنایی با والدین و مربیان پر نشاط آنان معنا می‌یابد. هنگامی که نشاط معنوی بر فضای خانواده و کلاس‌های آموزشی حاکم باشد، دانش‌آموزان با بیشترین رغبت و پربرکت‌ترین دامنه توجه در مباحث آموزش‌های کاربردی و مهارت‌محور مشارکت خواهند داشت.

در حقیقت، نشاط معنوی یک موهبت الهی و اکسیر حیات پویا و امیدبخش است. در یک نگاه ژرف "نشاط معنوی یعنی احساس آرامش، مهرورزی و امیدبخشی با وارستگی و بخشایشگری و برخورداری از طراوت و زلالی درون و باور قلبی به خالق هستی، با همین نگاه می‌توان اذعان نمود که برخورداری از بهداشت روان بدون نشاط معنوی نمی‌تواند امری معقول و مقدر باشد. چراکه اصلی‌ترین شاخص بهداشت روان همانا احساس آرامش و آمادگی برای تعاملات خوشایند اجتماعی است. خلاصه کلام آن‌که، تقویت نشاط معنوی در اولیا و مربیان همه‌ی کودکان و نوجوانان بالأخص کودکان با نیازهای ویژه، اولین و مهم‌ترین گام در فرایند توان‌بخشی شناختی، حسی و حرکتی حرفه‌ای و اجتماعی است.

دکتر غلامعلی افروز

استاد ممتاز دانشگاه تهران